

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010212
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5818010212.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Námestovo, v zložení predsedníčka senátu Mgr. Daniela Pilarčíková, členovia senátu Bc. Alena Letašiová a Mgr. Ladislav Šnapko, v trestnej veci proti obž. A. D., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.9.2020 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. D., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom obec W., t. č. V. N. Č.. XXX, Okres R., na slobode, rozvedený,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 09.09.2016 v obci W., ul. D. Č.. XXXX v čase okolo 17.15 hod. v obývačke bytu, v ktorom býva K. S., nar. XX.XX.XXXX so svojou mal. dcérou, pritom ako poškodená mal. M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., ul. N. K. Č.. XXXX/X, o ktorej vedel, že má T. rokov, spala na posteli otočená na bruchu, tejto zobliekol pod kolená rifle, sám si zobliekol montérky, chytil ju oboma rukami za ramená, tak aby sa nemohla hýbať, zozadu do nej vnikol svojím penisom a vykonával na nej súlož,

t e d a

donútil ženu k súložiu a na taký čin zneužil jej bezbrannosť a čin spáchal na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l

zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/47/2018 zo dňa 20.12.2018, právoplatný dňa 20. 12. 2018 vo výroku o vine a celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v zrušenom výroku o vine svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo dňa 11.6.2018 podal na A. D. tunajšiemu súdu obžalobu pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Obžalovaný A. D. na hlavnom pojednávaní dňa 25. 5. 2019 nemal záujem o konanie o dohode o vine a treste a podľa § 257 ods. 1 písm. a / Tr. poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že všetko je to na neho narafičené, vymyslela si to jeho bývala družka K. S., vyhrážala sa mu, že ho zničí, že ho dostane do väzenia, že sa jej podarí to, čo sa nepodarilo jeho bývalej manželke. Ona bola v kontakte s jeho bývalou manželkou a radili sa. Obvinenie na svoju osobu si vysvetľuje aj tým, že s K. S. boli zasnúbení a on si našiel priateľku v ČR, preto to na neho všetko narafičili. Tiež bývalej družke dlhoval nejaké peniaze, išlo o sumu asi 3.000,-€, ktoré jej prestal splácať. S K. S. žili v spoločnej domácnosti asi dva roky, nevie toto obdobie presne vymedziť, ale v dobe, ako malo dôjsť k znásilneniu spolu žili, pracoval však v ČR, kde trávil väčšinu času. V tom inkriminovanom období, pokiaľ ide o ich spolužitie, striedali sa dobré aj zlé obdobia, aj sa hádali, on si našiel priateľku v ČR, družka mu vytýkala, že má priateľku, že s ňou nežije po sexuálnej stránke, tiež ho aj fyzicky napadla, ale na lekárskom ošetrení nebol. Pokiaľ ide o dcéru bývalej družky mal. M..J., tak od začiatku ho nenávidela. Keďže žili v spoločnej domácnosti a on niečo od nej žiadal, vyjadrovala sa, že nech jej dá pokoj, že nie je jej otec. Tiež mal. M.J. párkrát pristihol fajčiť, prespávala na chatách, na kolibe, ktorá patrila jej otcovi, v izbe kde spávala, bolo cítiť alkohol, tiež aj ju bolo cítiť alkoholom, cigaretami. Bývala družka jej sama dala fľašu vína, keď išla na oslavu, sám ju aj upozornil, že to nie je vhodné. V byte bol väčšinou čas sám, keďže bývala družka K. S. bola v práci a jej dcéra chodievala často k svojmu otcovi a kamarátkam. Keď bol s mal. M.J. doma sám, tak sa skôr ignorovali, snažil sa byť s ňou kamarát, ale nevychádzalo to tak. Určite nemal s mal. M.J. pohlavný styk, jednak bola malá a on mal dosť pestrý sexuálny život na to, aby niečo také urobil. Niekedy sa aj s mal. M.J. učil, pomáhal jej s projektmi, ale väčšinou ho od seba odháňala. Videl tiež ako mal. M. J. píše, písala ako kocúr a keď videl v spise prefotené listiny z jej denníka, podľa neho, to nebolo jej písmo, bolo to písane dôkladne. V domácnosti nosil väčšinou krátke nohavice, tepláky alebo aj montérky na traky, boli to montérky v čierno-oranžovej farbe, tiež v modrej farbe. V práci nosil montérky bielej farby, domov ich nosil na opratie. Mal. M.J. dal jedenkrát peniaze, išlo o 20 Eur, bolo to spojené s Vianocami, ale mohlo sa stať, že jej dal ešte niekedy nejaké drobné. Tiež jej sľúbil bicykel, ale s kúpou bicykla nesúhlasila jej matka. Keď žili v spoločnej domácnosti tak mal. M.J. mala priateľa, išlo o syna jeho kamaráta U., zamykali sa v izbe, jedenkrát do izby vošiel, keď neboli zamknutí, bolo to večer okolo 23.00 hod. bol im povedať, že aby jej priateľ išiel domov, že mal. ide na druhý deň do školy a v izbe bola tma, ležali na posteli, neviem čo tam robili, či pozerali notebook alebo do telefónu.

Svedkyňa poškodená K. S. vypovedala, že o tom, čo sa stalo sa dozvedela od svojej dcéry. Dcéra jej povedala, že dňa 09.09.2016 sa vrátila z krúžku, ako obyčajne si ľahla do postele a zobudila sa, ako jej obžalovaný sťahoval nohavice. Potom jej povedala, že ju znásilnil. Detailnejšie sa o tom nerozprávali. Tiež jej povedala, že potom ako ju znásilnil, obliekol jej nohavice a ona odišla do sprchy, kde za ňou prišiel obžalovaný a dal jej 20,- Eur, aby nikomu nič nepovedala. K vzťahu s obžalovaným vypovedala, že obžalovaný sa nastáhoval k nim do spoločnej domácnosti asi po dva a pol roku, ako spolu začali chodiť, nastáhoval s ak nim po tom, ako prišiel o byt. V spoločnej domácnosti bývali asi jeden rok, mali taký normálny vzťah, obžalovaný chodil do práce, keď bol doma, dcéra ho akceptovala, brala ho ako jej partnera. Až niekedy po skutku, o ktorom jej ale dcéra povedala až neskôr, si sama všimla a bolo jej to aj zvláštne, že dcéra, keď mala ostať s obžalovaným sama doma, tak radšej z domácnosti odišla. O tom, čo sa stalo jej dcéra povedala niekedy po Vianociach, možno aj po Novom roku 2016. Bolo to ráno, keď sa obliekala do práce, dcéra prišla za ňou, prisadla si, čo nebolo zvykom, a potom sa rozplakala a povedala jej, že ju obžalovaný A. D. znásilnil. Najskôr si myslela, že si to vymýšľa, nechcela tomu veriť, ale keď videla na nej ten strach a plač, tak jej veriť začala. Povedala jej, že pôjdu na políciu a k lekárom, čo dcéra odmietla, a tak začala mať zase pochybnosti. Potom sa však rozprávala s rodičmi obžalovaného, od mami sa dozvedela, že obžalovaný už takýto problém mal, a tak opäť za dcérou a vtedy už dcéra súhlasila, že pôjde na políciu a k lekárovi. Najskôr šla sama na políciu, odkiaľ ju poslali s dcérou na vyšetrenie k lekárovi. Čo sa týka vzťahu obžalovaného k dcére, vychádzali spolu dobre, smiali sa. Ich vzájomný vzťah sa zmenil po incidente, čo si sama uvedomila a

tiež sa rozepamätala, že dcéra krátko po znásilnení mala narodeniny a prekvapilo ju, keď obžalovaný chcel dcére kúpiť k narodeninám bicykel, pričom dcéra bicykel rázne odmietla, čo bolo zvláštne, lebo deti majú darčeky radi a tiež to bolo prekvapivé aj preto, že obžalovaný bol k vlastným deťom lakomý a jej dcére chcel kúpiť taký dar. Obžalovaný sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti niekedy na Veľkú noc, potom ako podala trestné oznámenie. Od skutku až do obdobia, ako sa definitívne odsťahoval, domov chodil sporadicky, väčšinou času trávil v práci v ČR, prišiel na Vianoce, a potom až na Veľkú noc, a to sa už vlastne všetko prevalilo, a tak mu povedala, aby odišiel a on aj odišiel. To čo jej povedal dcéra, riešila s obžalovaným telefonicky, opýtala sa ho na to, čo on samozrejme poprel, že si to dcéra vymyslela, lebo jej stále niečo prikazuje, aby robila. Obžalovaný v ČR býval v T., na nejakej ubytovni, a potom sa presťahoval k priateľke, pravdepodobne priateľku mal už od jesene, ako začal pracovať v ČR. Jeho priateľka jej aj napísala, že spolu nič nemajú, ona vedela, že sa chceli vziať. Má vedomosť, že dcéra mala kamarátov, ale pochybuje, že by s nimi mala pohlavný styk, s dcérou má otvorený vzťah, rozprávajú sa o týchto veciach. Ak dvanásťročná nechodila na chatovačky, je to výmysel obžalovaného, dcéra chodila k svojmu otcovi, ktorý býva viac v prírode, pri dome má postavenú kolibu, kde sa deti stretávali, ale boli tam vždy pod dozorom exmanžela. Tak ako každé dieťa, tak aj jej dcéra skúsila cigaretu, tiež predpokladá, že vyskúšala aj alkohol, ale vedomosť o tom nemá, nikdy ju nevidela, že by mala niečo vypité. Obžalovaný o týchto veciach začal rozprávať, ale to až potom, ako sa začalo riešiť znásilnenie. Stalo sa, že si dcéra zafrflala, keď jej obžalovaný niečo hovoril, ale to bol väčšinou opitý a keď bol opitý, tak bol arogantný. Dcéra keď išla spať, tak sa začala aj v izbe zamykať. Obžalovaný keď mal vypité, tak nonstop dcéru poučoval, niečo jej hovoril, keď mal vypité, tak sa prejavovala jeho povaha. Pokiaľ ide o denník, ktorý si písala dcéra, denník našla pri upratovaní domu, bolo to potom, ako sa dcéra zdôverila, čo sa stalo. Denník zobrala so sebou, keď som podávala trestné oznámenie, dcéra jej nepovedala, kedy denník písala.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku, § 135 ods. 4 Tr. poriadku vykonal dôkaz - prehratím obrazovo zvukového záznamu z výpovede mal. M. J. vo svojej výpovedi zo dňa 19. 04. 2017 v prípravnom konaní uviedla, že keď prišla dňa 09.09.2016 poobede domov z krúžku, dala si sprchu, ľahla na posteľ v obývačke, pozerala filmy a zaspala na posteli. Zobudila sa po 17:00 hod. na to, ako do nej obžalovaný vnikal svojim penisom, nakoľko cítila bolesť v podbrušku. Nemohla sa hýbať, keďže ju držal za ramená, avšak keď sa otočila, videla jeho tvár, monterky mal spustené po kolená a sedel na nej. Uvádzala, že do nej mohol vniknúť okolo štyrikrát. Či došlo k vyvrcholeniu uviesť nevedela, avšak dodala, že pravdepodobne skôr nie, lebo dostala menštruáciu, tak si to aspoň myslí. Po styku jej natiahol späť rifle, ona odišla do kúpeľne, kam za ňou obžalovaný prišiel a dal jej 20 Eur, aby nikomu o tom nepovedala. Ona tých 20 Eur vzala a založila do knižky vo svojej izbe. Uviedla, že predtým nemala pohlavný styk s inou osobou. Po čine odišla ku kamarátke I. Z.J., u ktorej prespala, pričom sa jej zverila s touto udalosťou a v ten deň ostala u nich spať. Zhruba po mesiaci sa s tým zverila sesternici N., ktorá ju donútila povedať to mame. Asi o mesiac to povedala mame, tá na to zareagovala tak, že sa rozrevala, zavolala mu a vynadala, neskôr sa to udobrovalo, potom bolo zasa zle a nakoniec sa rozhodla podať trestné oznámenie.

Súd za splnenia procesných podmienok pristúpil k výsluchu mal. svedkyne M.J. na hlavnom pojednávaní, svedkyňa vypovedala, že si pamätá, ako prišla zo školy, po športovom tréningu, bolo okolo tretej hodiny, osprchovala sa a chcela si na chvíľu oddýchnuť. Oblečená si ľahla, mala oblečené čierne rifle a zaspala. Potom sa proste trhla a naraz, zobudila sa, že bol na nej, zišla z neho, išla si rýchlo vyfénovať hlavu a on za ňou prišiel s 20 eurami, že aby nikomu nič nepovedala. Peniaze zobrala a odišla ku kamarátke, ktorej povedala všetko, pred maminou nechcela povedať nič, povedala to aj sesternici, ktorá bola tiež vypovedať a oni ju presvedčali o tom, aby to povedala mame. Mame nechcela pokaziť šťastie, videla na nej, že je šťastná, nechcela jej nič pokaziť a potom akosi ju presvedčili, tak to mamine jedného rána povedala. Povedala jej to ráno predtým, ako išla do školy a mama hneď volala jemu, aj maminu presvedčala, že nech to nedávala na políciu, lebo že zbytočné opletačky sú okolo toho, že nech ho len vyhodí, že nech nie je už u nich. Tiež ju hocikedy ťapol po zadku, keď šla po izbe, stále sa musel obšmietať okolo nej, on hocikoho takto ťapol po zadku, on to myslel asi v rámci srandy, ale jej to bolo nepríjemné. On keď si vypil, bol taký dotieravý, stále ju musel po zadku chytať a tak. On mal vtedy oblečené asi maskáčové nohavice, skôr rifle, nepamätá si to presne. Ona sa zobudila, ako ležala na bruchu, ako bol obžalovaný na nej, ťažšie sa jej dýchalo, ako keby na nej ležal, neležal na nej úplne celou váhou, pridržoval sa rukou. Zapínal si vtedy svoje nohavice a mne obliekal rifle zozadu, mala oblečené rifle bez gombíkov, boli na gumu. Keď ležala, tak cítila, ako ho z nej vyťahoval, nevedela čo má robiť, len ležala a čakala keď skončí. Nepamätá si koľkokrát do nej vnikal, už uplynuli 4 roky, nepamätá si každý detail. Tých 20 Eur jej dal v kúpeľni, prišiel tam za ňou s tým, aby nič nehovorila. Tých 20 Eur

zobrala a dala ich do Biblie. To čo sa stalo si zapísala do denníka, bolo to po nejakom čase, ale dátum uviedla správne. Obžalovaný u nich v byte býval asi 3 roky, mala s ním dobrý vzťah, len jej vadilo, keď ju chytal a obchytával. Kamarátkam o obžalovanom hovorila iba, že mama má priateľa, že im aj navarí, chodí nakupovať a tak. Potom ako sa to stalo odišla za I. Z. a u nej vtedy aj prenocovala. Obžalovaný jej aj pomáhal do školy, vedel krásne kresliť, niečo do školy jej aj kreslil, stalo sa, že ju aj preskúšal. Kamaráta v tom čase mala, ale nikdy nemali medzi sebou taký vzťah, iba si dali pusy, to bolo všetko.

Svedkyňa R. S. vypovedala, že sesternica mal. M.J. sa jej s plačom zdôverila, že ako ležala v posteli, tak ju mal znásilniť obžalovaný, nič konkrétnejšie jej nehovorila. Ona nevedela ako ma reagovať, poradila jej, aby sa o tom zdôverila svojej mame. Okrem nej sa mala mal. M.J. zdôveriť aj I. Z.. Jej sa zdôverila asi po troch týždňoch po znásilnení. S mal. M.J. sa stretávala väčšinou každý deň, majú medzi sebou dobrý vzťah, od mala sú spolu. Čo sa týka vzťahu mal. M.J. a obžalovaného pred touto udalosťou, mal. M.J. sa k ich vzájomnému vzťahu nevyjadrovala, ale osobne si myslí, že mali dobrý vzťah. Zdá sa jej, že o znásilnení jej mal. M.J. povedala pred Vianocami. Obhajca, navrhol za účelom odstránenia rozporu, prečítať výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 09.01.2018, nakoľko svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že mal. M.J. sa jej mala zdôveriť niekedy mesiac a pol pred vykonaním jej výsluchu (pozn. výsluch bol realizovaný 19.04.2017). Po prečítaní výpovede svedkyňa k rozporu uviedla, že si presne nepamätá dátumy, nevie ani teraz uviesť, či to bolo pred alebo po Vianociach, pamätá si iba, že sneh nebol, pretože deň predtým, ako jej to K. povedala, niečo robili von. Na to, že spolu s mal. M.J. boli každý deň spolu, tak nevie o tom, že by mala v tej dobe nejakého priateľa, mala vtedy iba XX rokov. O tom, že si mal. M.J. viedla denník sa dozvedela až na polícii počas výsluchu. Uviedla, že mal. M.J. nevidela, že by požívala alkohol alebo že by fajčila. Nikdy predtým sa jej nestražovala na obžalovaného, nevie nič o tom, že by jej obžalovaný chcel kúpiť bicykel.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. por. , § 135 ods. 4 Tr. por. súd vykonal dôkaz - prehratím obrazovo zvukového záznamu z výpovede mal. svedkyne S. G., ktorá vo svojej výpovedi zo dňa 19.04.2018 uviedla, že s mal. M.J. sú kamarátky. V ten deň večer prišla k nej domov a plakala, povedala jej, čo sa stalo, že ju znásilnil A. D.. O znásilnení jej povedala, že sa zobudila, už mala rozopnuté nohavice, potom sa rýchlo poobliekala a odišla odtiaľ. Tiež jej povedala, že jej A. D. ponúkal peniaze za to, aby nič nepovedala mame. Ona jej na to povedala, aby to povedala svojej mame, ale ona nechcela, pretože sa bála, že by jej mama neuverila. Zároveň uviedla, že pred znásilnením, mal. M.J. pohlavný styk nemala, ona jej spomínala, že bola panna.

Znalkyňa PhDr. Oľga Filková vypovedala, že jej úlohou ako znalkyne bolo, posúdiť vierohodnosť výpovede maloletej. Celková úroveň rozumových a pamäťových schopností mal. M.J. je v pásme priemeru a vytvára predpoklady k tomu, aby maloletá podala pravdivú výpoveď. Charakteristika jej osobnosti je bez prítomnosti duševného ochorenia, jej osobnosť bola bez histriónskych rysov, čo vytvára predpoklady k tomu, aby podala pravdivú výpoveď. V prípade mal. M.J. boli zistené známky posttraumatickej stresovej poruchy, ale nie v plnej miere. Boli zistené príznaky, že došlo k zmene v jej správaní, maloletá prežívala depresiu, úzkosť, bola s tendenciou vyhýbať sa osobám, ktoré žili v domácnosti, a to obžalovanému, ktorého správanie je predmetom posudzovania súdu. V plnej miere nebola zistená posttraumatická porucha, neboli prítomné flashbacky. Posttraumatická porucha osobnosti, bola v jej prípade sekundárna, veľmi výrazná, a to vyplynulo zo skutočnosti, že sa obávala, o tom čo prežila, povedať svojim najbližším, teda matke a otcovi, teda z rôznych dôvodov. Bolo pre ňu náročné akceptovať skutočnosť, že matka jej spočiatku neverila a verila svojmu druhovi - obžalovanému. Mala pocit, akoby bola pre matku na 2. mieste a otcovi o tom, čo prežila nepovedala, preto že sa obávala, že by reagoval agresívne vo vzťahu k obžalovanému. Zverila sa svojim kamarátkam a zároveň v jej prežívaní bola výrazná ambivalencia, na jednej strane chcela, aby o tom nikto nevedel a na druhej strane mala potrebu o tom rozprávať.

V znaleckom posudku PhDr. Oľgy Filkovej, č. 6/2017 zo dňa 07.07.2017 je uvedené, že mentálna kapacita mal. M. j. je dostačujúca podať vierohodnú výpoveď, jej výpoveď zo dňa 19.04.2017, z klinického hľadiska, nie je dôvod označiť za nevierohodnú. Celková úroveň rozumových schopností a pamäťových schopností v pásme priemeru vytvára predpoklady k tomu, aby bola schopná správne a úplne vnímať prežitú udalosť, tieto si zapamätáť a verne reprodukovať. Vo všeobecnosti nemá sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností, sugestibilite, domýšľavosti, ovplyvniteľnosti a je schopná podať pravdivú výpoveď. Pretrvávajú u nej negatívne spomienky s úzkostne-vegetatívnym doprovodom, potrebou vyhýbať sa. Boli zistené príznaky, že došlo k zmene v jej správaní, maloletá prežívala depresiu,

úzkosť, bola s tendenciou vyhýbať sa osobám, ktoré žili v domácnosti, a to obžalovanému, ktorého správanie je predmetom posudzovania súdu. V plnej miere nebola zistená posttraumatická porucha, neboli prítomné flashbacky. Posttraumatická porucha osobnosti, bola v jej prípade sekundárna, veľmi výrazná, a to vyplynulo zo skutočnosti, že sa obávala, o tom čo prežila, povedať svojim najbližším, teda matke a otcovi, teda z rôznych dôvodov. Bolo pre ňu náročné akceptovať skutočnosť, že matka jej spočiatku neverila a verila svojmu druhovi - obžalovanému. avšak nie sú v rozsahu komplexnosti, aby bolo možné u nej stanoviť diagnózu Posttraumatickej stresovej poruchy. Vzhľadom k tomu, že jej osobnosť je vo vývine, tesne po vyšetrovanom skutku sa jej nedostalo emočnej podpory od najbližších, dokonca „musela“ pred nimi svoje prežívania tajiť, zažila nedôveru zo strany matky.

Z oboznámených listinných dôkazov vplynulo: z gynekologického vyšetrenia vykonaného dňa 31.03.2017 MUDr. Milanom Krausom bolo zistené, že hymen je porušený, čím konštatoval, že u maloletej došlo k pohlavnému aktu, v zošite predloženom svedkyňou K. S. st. bol zápis vykonaný mal. M. J. ku dňu 09.09.2016 v znení: „Ten deň nenávidím v ten deň som znenávidela maminho frajera A. D.. Bolo asi 17:15 keď som zaspala na gauči a zobudila som sa na bolesť ako ma znásilňoval v tej chvíli mi prebehol celý život pred očami bolo to dačo hrozné, nevedela som čo mám v tej chvíli robiť, tak som ostala ležať na bruchu a keď mi obliekol rifle som sa postavila a odišla do svojej izby a on tam za mnou prišiel a ja som mala urevané oči a on mi dal na ruku 20 Eur a že nemám nič nikomu vraviť, ale ja som nedokázala, zmizla som z bytu do I. a povedala jej všetko, mamine sa to bojím povedať a ani jej to nepoviem, budem síce s tým žiť, ale nechcem jej pokaziť vzťah. Ak nájdeš mamina tento zošit tak sa prosím nehnevaj a prepáč mi. Mami mám ťa veľmi RADA.“

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm b/ Tr. zákona sa dopustí, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbranosť a uvedený čin spácha čin na chránenej osobe.

Chránenou osobou v zmysle ustanovenia 139 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona sa rozumie dieťa.

V zmysle ustanovenia § 15 písmeno a) Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom.

V súhrne priamych ako aj nepriamych dôkazov bolo preukázané, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba, naplnil všetky znaky súdeného zločinu znásilnenia a takto konal v priamom úmysle tak, ako to predpokladá ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona. Súd o týchto skutočnostiach nemal žiadne pochybnosti. Obžalovaný urobil vyhlásenie, že je nevinný, na svoju obranu uviedol, že skutok sa nestal, skutok bol vykonštruovaný zo strany K. S., ako pomsta, pretože žili v spoločnej domácnosti ako druh a družka, on pracoval v Českej republike, našiel si priateľku a keď to zistila K. S., vyhrážala sa mu zničením, že ho dostane do väzenia. Mal. M.J. ho od začiatku jeho vzťahu s jej matkou nemala rada, mala tiež priateľa, vodila si kamarátov domov, zamykala sa s nimi v izbe, prespávala po chatách, pila, fajčila. Obrana obžalovaného bola vyvrátená výpoveďami vypočutých svedkýň, závermi znaleckého dokazovania a lekárskeym potvrdením z gynekologického vyšetrenia maloletej. Obžalovaný bol zo skutku usvedčený predovšetkým výpoveďou mal. M.J., ktorá popísala konanie obžalovaného, že keď spala na guči na bruchu, obžalovaný k nej pristúpil, stiahol jej rifle, ktoré mal na gumičku a vykonal na nej súlož. Pokiaľ boli určité nezrovnalosti v jej výpoveďach, na ktoré poukazovala obhajoba, v prvom rade si je potrebné uvedomiť, že svedkyňa prvú výpoveď podávala ako XX ročná, po uplynutí viac ako 7 mesiacov po skutku, druhú výpoveď na hlavnom pojednávaní podávala síce už ako XX ročná, ale po uplynutí viac ako 4 rokov od spáchania skutku a vypovedala ku skutočnostiam, ktorých oživovanie v pamäti a následne ich reprodukovanie pred cudzími osobami bolo pre svedkyňu psychicky vysilujúcim, svedkyňa požiadala, aby súd vykonal jej výsluch v neprítomnosti obžalovaného a hlavne svedkyňa vypovedala o okolnostiach, ktoré sa celé roky pochopiteľne snažila zatlačiť do úzadia. Keďže

súd hodnotil vierohodnosť výpovede svedkyne aj z vyššie uvedených aspektov, dospel k záveru, že svedkyňa vypovedala ohľadom znásilnenia pravdivo, súd nezistil žiadny motív, pohnútku pre ktoré by mala svedkyňa nepravdivo obviňovať obžalovaného, svedkyňa stále držala jednotnú líniu popisu okolností znásilnenia, prišla domov, osprchoval sa, ľahla si spať na gauč, ľahla si na brucho, zaspala a zobudila sa na to, ako obžalovaný na nej vykonával súlož, potom išla do kúpeľne, obžalovaný tam prišiel za ňou a dal jej 20 Eur, aby nikomu nič nepovedala, bankovku odložila do knihy a odišla ku svojej kamarátke, ktorej sa zdôverila a ostala u nej aj spať. Je pochopiteľným, že svedkyňa nevedela detailne presne popísať koľkokrát mal obžalovaný do nej vniknúť, či došlo k výronu semena v tomto smere súd poukazuje na vek maloletej svedkyne, jej zraniteľnosť, svedkyňa bola obeťou násilného sexuálneho útoku len vo veku XX rokov, vzhľadom k takejto negatívnej skúsenosti v tak nízkom veku, keďže svedkyňa pred incidentom nemala žiadne sexuálne skúsenosti, opakovane vypovedala na súde po viac ako štyroch rokoch. Je úplne pochopiteľným, že svedkyňa sa snažila za celú dobu potlačiť do úzadia takúto udalosť a existujúce rozpory v jej výpovediach sú tak plne odôvodnené a vysvetliteľné. Súd je presvedčený o pravdivosti výpovede mal. M.J. aj s poukazom na celú radu ďalších dôkazov, ktoré sú konzistentné s jej výpoveďou a naopak vyvracajú obranu obžalovaného, že išlo o vykonštruovanú výpoveď z dôvodu pomsty. Predovšetkým súd poukazuje na výpovede svedkyne mal. S. G., svedkyne R. S., svedkyne K. S. (matka mal. M.J.), ktorým sa maloletá zdôverila, predovšetkým svedkyňi mal. S.G., ktorej bezprostredne po skutku, popísala okolnosti jeho spáchania rovnako, vrátane toho, že obžalovaný jej dal bankovku v nominálnej hodnote 20 €, aby o skutku mlčala. Zároveň pravdivosť jej výpovede je potvrdená závermi znaleckého posudku z odboru psychológia, zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že úroveň rozumových a pamäťových schopností mal. M.J. je v pásme priemeru a vytvára predpoklady k tomu, aby maloletá podala pravdivú výpoveď, jej osobnosť nevykazuje histrionské rysy, nemá sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností, domýšľavosti, ovplyvniteľnosti. U mal. svedkyne pretrvávajú negatívne spomienky s úzkostne vegetatívnym doprovodom, došlo k zmene v jej správaní, prežívala depresiu, úzkosť s tendenciou vyhýbať sa osobám, ktoré žili v domácnosti. Posttraumatická porucha osobnosti, bola v jej prípade sekundárna, ale za to veľmi výrazná, vyplynulo to zo skutočností, že sa obávala, o tomto negatívnom zážitku povedať svojim najbližším - matke a otcovi, a to z rôznych dôvodov. Bolo pre ňu náročné akceptovať skutočnosť, že matka jej spočiatku neverila a verila svojmu druhovi - obžalovanému. Podstatným dôkazom preukazujúcim vinu obžalovaného a vierohodnosť výpovede svedkyne mal. M. J. je tiež lekárska správa z gynekologického vyšetrenia vykonaného dňa 31.03.2017 MUDr. Milanom Krausom, že u maloletej došlo k pohlavnému aktu, panenská blána bola porušená. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď svedkyne mal. M. J., ktorá uviedla, že pred znásilnením nemala pohlavný styk, čo potvrdili aj svedkyne mal. S. G., svedkyňa R. S., ktoré boli jej dôverné a najbližšie priateľky. Zároveň z výpovede svedkyne K. S. vyplynulo, že ju prekvapilo správanie obžalovaného, ktorý chcel mal. M.J. kúpiť na narodeniny bicykel (narodeniny mala maloletá mesiac po skutku), prekvapilo ju to z dôvodu, že obžalovaný neplatil zákonne výživné ani svojim vlastným maloletým deťom (pozn. obžalovaný bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy) a tiež bolo zvláštne, že dcéra bicykel od obžalovaného odmietla. Na základe takto vykonaného dokazovania súd nemal pochybnosti o spáchaní skutku. Obrana obžalovaného, že išlo o vykonštruovanú výpoveď zo strany jeho bývalej družky K. S. z dôvodu pomsty, že si našiel priateľku nedáva logický základ, keďže z výpovedí svedkov vyplynulo, že mal. svedkyňa M.J. sa svojej mame o znásilnení zdôverila až na naliehanie svojich priateľiek, a to až po dlhšej dobe, pričom mal. svedkyňa uviedla, že mame nechcela pokaziť šťastie, keďže na nej videla, že je s obžalovaným šťastná a dokonca aj zo záverov znaleckého dokazovania, ako aj výpovede svedkyne K. S. vyplynulo, že na začiatku nechcela dcéru uveriť, že ju obžalovaný znásilnil. Súd tak nemohol uveriť obrane obžalovaného, že znásilnenie si vykonštruovala jeho bývalá družka ako pomstu za to, že si našiel milenkú a mal. M. J. ho už od začiatku jeho vzťahu s jej matkou rada nemala. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že mal. M.J. mala s obžalovaným pred skutkom dobrý vzťah, dokonca jej obžalovaný pomáhal aj s prípravou do školy, čo potvrdil aj obžalovaný. Vzhľadom na uvedené v súhrne týchto dôkazov súd dospel k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného.

Pokiaľ súd odmietol návrh obhajoby na vykonanie znaleckého dokazovania z odboru psychiatria ohľadom posúdenia, či obžalovaný má sklony k pedofílii vzhľadom k veku mal. M.J. v čase skutku, súd dôkaz obhajoby odmietol z dôvodu, že okolnosti spáchania skutku si takéto skúmanie nevyžadovali, súdom vykonanou lustráciou osoby obžalovaného v registroch polície nebolo zistené, že by sa mal obžalovaný obdobného konania dopustiť v minulosti, alebo že by sa za obdobné konania voči nemu niekedy viedlo trestné konanie. Závery znaleckého skúmania ohľadom predostretej otázky by tak nemali vplyv na záver o vine, či nevine obžalovaného, nie vždy páchatel' sexuálneho trestného činu

vykazuje znaky deviácie. Pokiaľ obžalovaný navrhoval grafologické skúmanie písma mal. M.J. za účelom posúdenia, či zápis v zošite ohľadom dňa, kedy malo dôjsť k znásilneniu vykonala mal. M.J., súd odmietol aj tento dôkaz, pretože svedkyňa sa k tomuto dôkazu vyjadrila, že zápis vykonala niekedy po skutku dodatočne, len uviedla dátum, kedy k tomuto konaniu došlo a pri rozhodovaní o vine za súdený skutok, súd tomuto dôkazu neprisozoboval takú relevanciu, že by bolo potrebné k nemu vykonať znalecké dokazovanie, pretože na zodpovedanie otázky ohľadom viny existovali iné dôkazy.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostaných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

K osobe obžalovaného súd zistil, že v registri trestov má celkom dva záznamy, rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/7/2008 zo dňa 9.12.2018, právoplatný dňa 29. 12. 2018 bol právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, na podmienený trest odňatia slobody, obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil. Súd na toto odsúdenie tak nemohol prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť. Posledný záznam je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/47/2018 zo dňa 20.12.2018, právoplatný dňa 20.12.2018 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, pričom vo vzťahu k tomuto odsúdeniu súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, keďže obžalovaný súdený skutok, za ktorý ho súd odsudzoval týmto rozsudkom, spáchal ešte predtým, ako mu bol súdom prvého stupňa oznámený rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/47/2018 zo dňa 20.12.2018, právoplatný dňa 20. 12. 2018 a oba skutky boli vo viacčinnom neprerušenom súbehu. Súd potom ukladal obžalovanému súhrnný trest za celú sa zbierajúcu trestnú činnosť, a to za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, keďže jeden zo zbierajúcich sa trestných činov bol zločinom. Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadal na ust. § 38 ods.2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Súd v prejednávanej trestnej veci na strane obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a naopak zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov. Súd tak konštatoval prevahu priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie. Súd tak modifikoval dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody na úplne dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby, a to trest vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov. Keďže obžalovanému ukladal súhrnný trest, zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/47/2018 zo dňa 20.12.2018, právoplatný dňa 20. 12. 2018 vo výroku o treste, nedopatrením chybou pri kopírovaní súd uviedol, že zrušuje aj výrok o vine.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd zaradiť páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Nakoľko obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho zaradil v zmysle citovaného ustanovenia na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest súd považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý v prípade obžalovaného plne zodpovedá potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a je dostatočným prostriedkom na dosiahnutie jeho účelu.

Poškodená si neuplatnila nárok na náhradu škody, súd preto o škode ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr.por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.